

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/79/2018
Identifikačné číslo spisu: 6717010616
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6717010616.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 6. marca 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného K. K., pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného K. K., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2018, sp. zn. 3To/2/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie obvineného K. K. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 8. decembra 2017, sp. zn. 3T/141/2017 bol obvinený K. K. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 04.05.2017 v čase o 10:58 hod. po tom, čo na ul... I. vo L. poňal úmysel zmocniť sa cudzej veci, vošiel za Z. J., nar. XX.XX.XXXX, do vchodu č. XX obytného domu na ul. L. I. vo L., nastúpil s ním do výťahu, spoločne sa vyviezli na 1. poschodie, kde pri vystupovaní z výťahu K. K. rukami chytil kapsičku čiernej farby v snahe vytrhnúť ju Z. J., čomu sa poškodený aktívne bránil, avšak K. K. mu ju následne na schodoch vytrhol z rúk, v dôsledku čoho Z. J. stratil rovnováhu a spadol po schodoch až na medzипoschodie, pričom utrpel zlomeninu čelovej kosti a zlomeninu klinovej kosti lebečnej bázy s vnútrolebkovým krvácaním, zlomeninu očné, pomliaždenie mozgu, zlomeninu ramennej kosti, jednostrannú zlomeninu lonovej kosti a zlomeninu okraja acetabula, čím Z. J., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil škodu odcudzením kapsičky s osobnými dokladmi, mobilným telefónom a finančnou hotovosťou vo výške najmenej 25,-€ a krvácanie pod podlebnicu v čelovo-spánkovo temennej oblasti vľavo, krvácanie pod pavúčnicou mozgu v čelovej oblasti vľavo, prasklinu čelovej kosti klenby lebky, zlomeninu klinovej kosti lebečnej bázy, zlomeninu ľavej očné s krvným výronom v mäkkých tkanivách okolia ľavej očnej štrbiny, pomliaždenie mozgu v ľavej čelovej a spánkovej oblasti, otvorenú zlomeninu hornej časti ramennej kosti v oblasti krčka sprevádzanú poranením pazuchovej tepny a žily a ramennej nervovej pletene, zlomeninu oboch ramienok lonovej kosti vľavo a zlomeninu jamky ľavého bedrového kĺbu, kedy následná liečba a obmedzenie v obvyklom spôsobe života si vyžadajú dobu 8-10 týždňov s

bodovým ohodnotením náhrady za bolesť podľa vyjadrenia znalca z odboru chirurgia v rozsahu 645 bodov, t. j. 11.765,-€ s následnom ústavnou zdravotnou starostlivosťou, čím Všeobecnej zdravotnej poisťovni a. s. spôsobil škodu vo výške 22.224,55,-€.

Za to bol obvinenému podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), 38 ods. 3, ods. 5, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 3 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré v zmysle § 74 ods. 2 Trestného zákona potvrdá, kým si to bude vyžadovať jeho účel. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súdu uložil obvinenému ochranný dohľad vo výmere dvoch rokov a zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. januára 2018, sp. zn. 3To/2/2018 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený sám dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku a teda, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktoré bolo doplnené písomným podaním obhajcu z dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku a teda, že trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Písomné podanie samotným obvineným bolo podané iba vo všeobecnej rovine, pričom nebolo žiadnym spôsobom odôvodnené, avšak v písomnom podaní obhajcu bolo namietané, že sa domnieva, že zo strany súdov bolo pri určení výmery trestu nesprávne použité ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže v súvislosti s jeho aplikáciou nebolo prihliadnuté na okolnosti prípadu (skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu) spočívajúce najmä, ale nielen v tom, že nemal v úmysle poškodenému spôsobiť svojím konaním ťažkú ujmu na zdraví. Pred spáchaním skutku sa liečil zo svojej závislosti od pervitínu a patologického hráčstva. Domnieva sa, že zo strany súdov nebolo prihliadnuté aj na jeho osobné - rodinné pomery a to najmä, že je otcom troch maloletých detí vo veku 2, 7 a 10 rokov, pričom pred spáchaním skutku s nimi a s jeho družkou žil v spoločnej domácnosti v E., riadne sa o svoju rodinu staral a zabezpečoval jej potreby, keďže bol zamestnaný ako baník v E. G.. Uložený trest vo výmere 11 rokov a 3 mesiace vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam je neprímerane prísny. Na záver navrhol, aby dovolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výroku o treste napadnutého rozhodnutia, rozsudkom vyslovil porušenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a súčasne, aby s uvedeným výrokom zrušil výrok o treste napadnutého rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného K. K. nie je dôvodné, pretože je zřejmé, že nie sú splnené podmienky a poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb

napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit', a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestné poriadku.

V tomto prípade možno podať dovolanie z jedného z týchto dôvodov:

- obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo
- obvinenému bez uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným, ako aj prekročenie maximálne povolenej výmery trestu (trestu domáceho väzenia, trestu povinnej práce, peňažného trestu, zákazu činnosti, zákazu pobytu a vyhostenia a pod.). Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (napr. uloženie trestu prepadnutia majetku za prečin). Tento dovolací dôvod možno použiť aj v prípadoch, pri ktorých boli súčasne uložené tresty, pričom Trestný poriadok uloženie takýchto trestov súčasne nepripúšťa.

K námietke obvineného, že vo veci súdy nesprávne aplikovali ustanovenie § 39 Trestného zákona, pričom s ohľadom na okolnosti prípadu mohol byť uložený trest na dolnej hranici 5 rokov v zmysle § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona najvyšší súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 1/2011 pod č.5, kde odkazuje na nasledovné:

„Moderačné ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody je síce hmotnoprávne, ale fakultatívneho charakteru, ktoré sa svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a nasl. a túto dopĺňajú. Na rozdiel od ustanovení kogentnej povahy akými sú napr. ustanovenia § 41, § 42 Trestného zákona o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu alebo ustanovenie § 47 ods. 2 Trestného zákona, ktoré sú taktiež hmotnoprávne a viažu sa tiež k rozhodovaniu o treste, ho nemožno podradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine,

možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa na výrok o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k výroku o treste.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nemôže byť naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest odňatia slobody 5 rokov za použitia ustanovenia § 39 Trestného zákona. Hoci súd využil moderačné ustanovenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci zníženej trestnej sadzby, nemožno sa v dovolacom konaní domáhať nižšieho uloženia trestu, ako toho, ktorý bol uložený prvostupňovým súdom (následne potvrdený odvolacím súdom). Je výhradnou právomocou prvostupňového alebo odvolacieho súdu, aké okolnosti zohľadní pri výmere trestu za použitia ustanovenia § 39 Trestného zákona a zásah do tejto právomoci súdov nižšieho stupňa zo strany dovolacieho súdu by bol porušením zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí. Túto námietku teda možno použiť len ako odvolací dôvod a nie ako dôvod dovolania. Preto spomenutá námietka nenapĺňa dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o dovolanie podané samotným obvineným, kde uviedol dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že tieto boli podané iba všeobecne, bez bližšej špecifikácie, čoho sa presne obvinený domáha, preto sa najvyšší súd týmito dovolacími dôvodmi nezaoberal.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku uplatnený obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného K. K. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.